

Σύναξη Υπεραγίας Θεοτόκου εν τω «άδειν»: η παράδοση από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ του ύμνου «Άξιον Εστίν»

/ [Πεμπουσία](#)



+ ήσας Γαβριήλ πριν το Χαίρε τη Κόρη,
άδεις δε και νυν, άξιόν σε υμνέειν.



Η Σύναξις αύτη και εορτή του Αρχαγγέλου Γαβριήλ ηκολούθησεν εν τω Αγίω όρει του άθω, εις ένα κελλίον του Μοναστηρίου του Παντοκράτορος, επονομαζόμενον «άξιόν εστιν», εν τόπω καλουμένω άδειν. Ηκολούθησε δε, διά το εξής

ρηθησόμενον θαύμα. Κατά την Σκήτιν του Πρωτάτου, την ευρισκομένην εις τας Καρεάς, εκεί πλησίον εν τη τοποθεσία της Ιεράς Μονής του Παντοκράτορος, είναι λάκκος μεγάλος, όστις έχει κελλία διάφορα. Εις ένα λοιπόν των κελλίων τούτων, επ' ονόματι τιμώμενον της Κυρίας Θεοτόκου της Κοιμήσεως, εκατοίκει ένας Ιερομόναχος γέρων και ενάρετος, μετά άλλου υποτακτικού. Επειδή δε ήτον συνήθεια να γίνεται αγρυπνία κάθε Κυριακήν εις την ρηθείσαν Σκήτιν του Πρωτάτου, κατά το εσπέρας ενός Σαββάτου, θέλωντας να υπάγη ο προρρηθείς γέρωντας εις την αγρυπνίαν, λέγει τω μαθητή αυτού.

Τέκνον, εγώ μεν, υπάγω διά να ακούσω την αγρυπνίαν, ως σύνηθες. Συ δε, μείνον εις το κελλίον, και ως δύνασαι ανάγνωθι την Ακολουθίαν σου. Και ούτως απήλθεν. Αφ' ου δε η εσπέρα επέρασεν, ιδού κρούει τις την θύραν του κελλίου. Ο δε αδελφός έδραμε και την άνοιξε, και βλέπει ότι ήτον ξένος Μοναχός, αγνώριστος εις αυτόν, ο οποίος εισελθών, έμεινεν εις το κελλίον την νύκτα εκείνην. Εν τη ώρα δε του όρθρου αναστάντες, έψαλλον και οι δύο την Ακολουθίαν. όταν δε ήλθον εις την Τιμιωτέραν, ο μεν εντόπιος Μοναχός, έψαλε μόνον «Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ» και καθεξής έως τέλους, τον συνήθη δηλαδή και παλαιόν ύμνον του Αγίου Κοσμά του ποιητού. Ο δε ξένος εκείνος Μοναχός, κάμνωντας άλλην αρχήν του ύμνου, έψαλεν ούτως· «άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζεις σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον, και Μητέρα του Θεού ημών». Είτα εσύναψεν ομού και την Τιμιωτέραν άχρι τέλους.

Ακούσας δε τούτο ο εντόπιος Μοναχός, εθαύμασε, και λέγει προς τον φαινόμενον ξένον. Ημείς μόνον ψάλλομεν «Την τιμιωτέραν», το δε «άξιόν εστιν» ουδέποτε ηκούσαμεν, ούτε ημείς, ούτε οι προτίτεροι από ημάς. Αλλά παρακαλώ σε, ποιήσον αγάπην, και γράψον και εις εμένα τον ύμνον αυτόν, διά να τον ψάλλω και εγώ εις την Θεοτόκον. Ο δε αποκριθείς, φέρε μοι, του είπε, μελάνι και χαρτί, διά να τον γράψω. Και ο εντόπιος, δεν έχω, του λέγει, ούτε μελάνι, ούτε χαρτί. Ο δε φαινόμενος ξένος, φέρε μου, του είπε, μίαν πλάκα. Ο δε Μοναχός δραμών, εύρε πλάκα, και του την έφερε. Λαβών δε ταύτην ο ξένος, έγγραψεν επάνω εις αυτήν με τον εαυτού δάκτυλον τον ρηθέντα ύμνον, ήτοι το «άξιόν εστιν». Και ω του θαύματος! τόσον βαθέως εχαράχθησαν τα γράμματα επάνω εις την σκληράν πλάκα, ωσαν να εγράφησαν επάνω εις κηρί απαλώτατον.

Είτα λέγει τω αδελφώ. Από του νυν και εις το εξής, ούτω να ψάλλετε και εσείς, και όλοι οι Ορθόδοξοι. Και ταύτα ειπών, έγινεν άφαντος. ήτον γαρ άγιος άγγελος απεσταλμένος υπό Θεού, διά να αποκαλύψη τον Αγγελικόν ύμνον τούτον, και τη Μητρί του Θεού πρεπωδέστατον. Μάλλον δε, ήτον ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, ως δηλούται τούτο διά του ανωτέρω γεγραμμένου εν τοις Μηναίοις, κατά την παρούσαν ημέραν, ήτοι του «η Σύναξις του Αρχαγγέλου Γαβριήλ εν τω άδειν». Οι γαρ τότε Πατέρες ετέλουν Σύναξιν και εορτήν και Λειτουργίαν κάθε χρόνον εν τω ρηθέντι κελλίω του «άδειν», εις μνήμην του θαύματος, τιμώντες και δοξάζοντες τον Αρχάγγελον Γαβριήλ, όστις, καθώς απ' αρχής έως τέλους εστάθη ο ένθεος

υμολόγος της Θεοτόκου, και τροφεύς, και διακονητής, και χαροποιός αυτής Ευαγγελιστής, έτζι υπηρέτησε και εις το να αποκαλύψη τον όντως θεομητορικόν τούτον ύμνον, ως αυτώ μόνω κατά πάντα πρεπούσης της τοιαύτης διακονίας.



Α? ?? ?? ????? ?? ?? ?????????? ? ?????????, ??? ??????? ?? ?? ???????, ??????? ? ??????????? ?? ?? ????? ?? «???? ????», ????? ? ????????? ????? ?????????, ?? ????????? ??????? ?? ?? ??????? ?? ?? ?? ????????? ?????, ?? ?? ????????????????? ???????????. Ο ?? ????? ??????? ?? ??, ??????? ??????????? ?? ?? ????????? ??????????. Κ? ????? ????????? ?? ?? ?? ?? ????????????????? ??????? ?????, ????? ?? ?? ?????????, ?? ????????? ????? ?? ?? ?? ??????? ?? Α???? ?????, ?? ?? ????? ????????? ????????? ?? ????? ?????????, ??????????? ?? ????? ??????? ?? ???????????. Ο? ?? ??????????? ?? ????? ???????, ?? ??????????????????? ?? Κ???? ????? ??????? ?? ????????? ?????, ????? ??????????? ?? ????? ?? ?? Κ???????????????????? ????? ?? ?? ??????????? ?? ????? ?? ?????, ??????????????? ?? ??????? ?? ?????????, ????? ?? ??????????? ?????????????????.

Α? ????? ?? ?? ?????, ? ?? ????????? ????? ?????, ??????? ?? ????? ?? ???????????, ?? ?? ????????? ?? ?? ??????????? ?? ??????? Ο????????, ?? ?? ?? ?? ?? ???????????. Η ?? ????? ????? ?? ?????????, ? ??????????? ?? ?? Ε?????????? ?? ??????? ???????, ?? ? ?? ????????? ?????? ?????, ??????????? ?? ????? ??????? Α???? ??????? ?? ????????????? Ε?????????? ?? ???????, ?? ????? ??????????? ?? ?? ?????, ????????????????? ??????? ?? ????? ??????????? ??????? Α???? Β??????. Ε????? ?? ??????????? ?? ??????? ?????, ?????? ??????? ?? ?? Α?????????? ??????? ? ?????? ???????. Τ? ?? ????????? ?????, ????? ?? ??????????? ?? ???????????, ?????? ?????. Κ? ? ??????? ??????, ?? ?? ??????? ?? ??????? ???????????, ??????????? ?? ??????? ?? ?????????, ?????, ? ????? ??????, ?? ?? ?? ?????? ??????? ?? ?????, ? ??????????? ?? ????????????????? ?????? ?????. ?? ?? ?? ??????????? ?????, ??????? ? ??????? ?? Α???? ?????? ?????????????????, ?? ??????? ?? 256. ????? ?? ??????? ?? ?????, ?? ?? ?? ?? ????? Μ???????? ??????? ????????????? ?????? ?????????.

(??? ?? ??????: ????? ??????????? ????????????? ????????????????? ????? ?????? ?????? ?? ?????????? . Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005)

Απολυτίκιον. ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Πατέρων αθροίσθητε, πασά του άθω πληθύς, πιστώς εορτάζοντες, σήμερα χαίροντες, και φαιδρώς αλαλάζοντες, πάντες εν ευφροσύνη, του Θεού γαρ η Μήτηρ, νυν παρά του Αγγέλου, παραδόξως υμνείται διό ως Θεοτόκον αεί ταύτην δοξάζομεν.

Η θαυμαστή ιστορία ενός αντιγράφου της εικόνας «Άξιον Εστί»

Με την ευκαιρία του φετεινού εορτασμού της θαυματουργής εικόνας του Πρωτάτου «Άξιον Εστί», αναφέρουμε τη θαυμαστή ιστορία ενός αντιγράφου της, που υπήρχε στη Μικρά Ασία και μεταφέρθηκε μετά την καταστροφή από τους πρόσφυγες στην Ελλάδα.

προϋπάντηση και θέλησαν να την κρατήσουν, αλλά η μεγάλη ευλάβεια των Ρεϊζδεριανών την ήθελε κοντά τους, στην Ιεράπετρα της Κρήτης.

Έγινε κι εδώ παρηγοριά και σκέπη των προσφύγων αλλά σύντομα και των ντόπιων κατοίκων. «Λατρεύτηκε με θέρμη καί πάθος». Αγαπήθηκε από όλους τους κατοίκους της Ιεράπετρας. Όλοι όσοι την παρακάλεσαν, δέχθηκαν πλούσια τη χάρη της. Πολλά θαύματα έκανε». Η αγάπη των πιστών έκτισε προς τιμήν της Ελεούσας περικαλλή ναό. Η ιστορία της εικόνας αυτής είναι ένα ακόμη τεκμήριο της ευσέβειας τού μικρασιατικού λαού, της χάριτος των αγίων εικόνων και της παρουσίας της Θεοτόκου στις ανάγκες των τέκνων της.